

Esialgne tõlge

EUROOPA KOHTU OTSUS (kaheksas koda)

7. september 2023(*)

Eelotsusetaotlus – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Käibemaksu neutraalsuse põhimõte – Tõhususe põhimõte – Ostuarvele märgitud liiga kõrge käibemaksumäär – Enammakse tagastamine – Vahetu nõue ametiasutuse vastu – Ühe ja sama käibemaksusumma topelt tagastamise oht

Kohtuasjas C-453/22,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Finanzgericht Münsteri (Münsteri maksukohus, Saksamaa) 27. juuni 2022. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 6. juulil 2022, menetluses

Michael Schütte

versus

Finanzamt Brilon,

EUROOPA KOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: koja president M. Safjan, kolmanda koja president K. Jürimäe (ettekandja) ja kohtunik N. Piçarra,

kohtujurist: M. Szpunar,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Michael Schütte, esindaja: *Rechtsanwalt* H. Nieskens,
- Saksamaa valitsus, esindajad: J. Möller ja N. Scheffel,
- Tšehhi valitsus, esindajad: O. Serdula, M. Smolek ja J. Vlášil,
- Euroopa Komisjon, esindajad: J. Jokubauskaitis ja L. Mantl,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb küsimust, kuidas tõlgendada nõukogu 28. novembri 2006. aasta

direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1) (muudetud nõukogu 13. juuli 2010. aasta direktiiviga 2010/45/EL (ELT 2010, L 189, lk 1) (edaspidi „käibemaksudirektiiv“), ning käibemaksu neutraalsuse ja tõhususe põhimõtet.

2 Taotlus on esitatud põhikohtuasja kaebaja Michael Schütte ja Finanzamt Briloni (Briloni maksubüroo, Saksamaa) (edaspidi „maksubüroo“) vahelises kohtuvaidluses, mis puudutab õigust saada õigluse kaalutlusel maksuvabastus seoses käibemaksuga, mida Saksa maksuhaldur nõuab tagantjärele, ja intressi selle maksu summalt.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

3 Käibemaksudirektiivi artikli 168 punkt a sätestab:

„Kui kaupu ja teenuseid kasutatakse maksukohustuslase maksustatavate tehingute tarbeks, on maksukohustuslasel õigus selles liikmesriigis, kus ta neid tehinguid teeb, käibemaksust, mida ta on kohustatud tasuma, maha arvata:

a) käibemaks, mis kuulub tasumisele või on tasutud selle liikmesriigi territooriumil kaupade või teenuste eest, mille talle on tarninud või osutanud või tarnib või osutab mõni teine maksukohustuslane;“.

4 Nimetatud direktiivi artikli 178 punkti a kohaselt peab maksukohustuslasel olema selle direktiivi artikli 168 punktis a osutatud mahaarvamisoiguse kasutamiseks „seoses kaubatarnetega või teenuste osutamisega [...] XI jaotise 3. peatüki 3.–6. jao kohaselt koostatud arve“.

Saksa õigus

5 Maksukorralduse seadustiku (Abgabenordnung, *BGBI* 2002 I, lk 3866; edaspidi „AO“) §2s 163 on sätestatud:

„(1) Makse võib määrata madalama määraga ja maksustatava väärtuse moodustavaid hinnakomponente, mis maksu suurendavad, võib jätta maksu määramisel arvesse võtmata, kui maksu sissenõudmine oleks konkreetse juhtumi puhul ebaõiglane.

[...]“.

6 AO §2s 227 on ette nähtud:

„Maksuhaldur võib lubada maksukohustusest täielikku või osalist vabastust, kui selle sissenõudmine oleks konkreetsetes olukorras ebaõiglane; samadel tingimustel võib juba tasutud maksu tagastada või maha arvata.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

7 Põhikohtuasja kaebaja on põllumajandustootja ja metsamajandaja. Aastatel 2011–2013 ostis ta eri tarnijatelt puitu, mida ta hiljem müüs ja tarnis oma klientidele küttepuudena. Kuigi tema tarnijate arvetel oli märgitud harilik 19% käibemaksumäär, siis klientidele esitatud arvetele oli põhikohtuasja kaebaja märkinud vähendatud 7% maksumäära.

8 Tarnijad deklareerisid iga kord käibemaksu ja tasusid Saksa maksuhaldurile käibemaksu 19% määraga. Põhikohtuasja kaebaja seevastu deklareeris oma müügitehingud üksnes 7% määraga ja arvas ostudega seotud sisendkäibemaksu maha 19% määraga. Sellest tuleneva

tasumisele kuuluva maksu tasus põhikohtuasja kaebaja Saksa maksuhaldurile.

9 Eelotsusetaotluse esitanud kohus Finanzgericht Münster (Münsteri maksukohus, Saksamaa) täpsustab, et miski ei viidanud põhikohtuasja kaebaja peatsele maksevõimetusele või kahtlusele, et ta on toime pannud pettuse. Küll aga leidis maksuhaldur maksukontrolli käigus, et põhikohtuasja kaebaja müügitehingutele oleks tulnud kohaldada harilikku, mitte vähendatud käibemaksumäära.

10 Maksukontrolli tulemusel algatati Finanzgericht Münsteris (Münsteri maksukohus) kohtumenetlus. Kohtumenetluse tulemusel järeldas see kohus 2. juuli 2019. aasta kohtuotsuses, mis on nüüdseks jõustunud, et põhikohtuasja kaebaja müügitehingutele kohaldati tõepoolest vähendatud käibemaksumäära. Samas leidis see kohus, et ka põhikohtuasja kaebaja tehtud ostudele kohaldati 7% vähendatud maksumäära. Põhikohtuasja kaebaja sisendkäibemaksu mahaarvatavat summat vähendati seega sellele vastavalt.

11 Kohtuotsuse täitmiseks nõudis maksubüroo 30. septembri 2019. aasta otsustega aastate 2011–2013 eest tasumisele kuulunud käibemaksu tasumist koos intressiga. Põhikohtuasja kaebaja pöördus seejärel oma tarnijate poole, et viimased korrigeeriks teda puudutavaid arveid ja maksaksid talle tekkinud vahe.

12 Kõik tarnijad tuginesid põhikohtuasja kaebaja vastu Saksa tsiviilõiguses ette nähtud aegumise vastuväitele. Kõnealuseid arveid seega ei korrigeeritud ja põhikohtuasja kaebaja ei saanud oma tarnijatelt nõutud tagastusi.

13 Neil asjaoludel esitas põhikohtuasja kaebaja 24. oktoobri 2019. aasta kirjaga maksubüroole taotluse jätta tasumisele kuulunud käibemaks ja intress kooskõlas AO § 163 ja § 227 temalt õigluse kaalutlusel tagantjärele sisse nõudmata.

14 Maksubüroo jättis selle taotluse 3. ja 16. detsembri 2019. aasta otsustega rahuldamata põhjusel, et kaebaja on tekkinud olukorra eest ise vastutav. Viimase poolt nende otsuste peale esitatud vaided loeti 24. juuli 2020. aasta otsusega samuti põhjendamatuks.

15 Põhikohtuasja kaebaja vaidlustas otsuse, millega jäeti rahuldamata tema taotlus saada maksuvabastus seoses tagantjärele nõutud käibemaksuga, eelotsusetaotluse esitanud kohus. Viimasel on kahtlusi käibemaksudirektiivi tõlgendamisel osas, mis puudutab neutraalse maksustamise ja tõhususe põhimõtte kohaldamist tagastamisõigusele.

16 Tema kahtlused põhinevad ka tarnijate võimalusel korrigeerida arveid ilma ajalise piiranguta ja seega teha seda kuupäeval, mis on Saksa maksuhalduri poolt soetajale tehtavast tagastusest hilisem. Kui tarnijad taotleksid seejärel Saksa maksuhaldurilt enammakse tagastamist, tekiks oht, et maksuhalduril tuleb sama käibemaksu tagastada kaks korda, ilma et tal oleks tingimata võimalik pöörduda nende kaupade soetaja vastu, mille kohta nimetatud arved esitati.

17 Neil asjaoludel otsustas Finanzgericht Münster (Münsteri maksukohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas käibemaksudirektiivi sätetest – eelkõige neutraalse maksustamise ja tõhususe põhimõttest – tuleneb põhikohtuasja asjaoludel, et kaebajal on õigus esitada vahetult maksuhaldurile nõue tagastada koos intressiga enamakstud käibemaks, mille kaebaja on tasunud talle kaubatarneid teinud ettevõtjatele, isegi kui endiselt on võimalus, et kaebajale kaubatarneid teinud ettevõtjad esitavad arvete korrigeerimisest tulenevalt hiljem nõude maksuhaldurile, ning maksuhalduril ei pruugi enam olla võimalust kaebajalt käibemaksu tagasi nõuda, mistõttu tekib oht, et maksuhalduril tuleb sama käibemaksu tagastada kaks korda?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

18 Eelotsusetaotluse esitanud kohus palub oma küsimusega sisuliselt selgitada, kas käibemaksudirektiivi, käibemaksu neutraalsuse põhimõtet ja tõhususe põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et nende kohaselt peab kaubatarne saajal olema õigus esitada vahetult maksuhaldurile nõue saada tagasi alusetult arvele märgitud käibemaks, mille ta on oma tarnijatele tasunud ning mille viimased on üle kandnud riigikassasse, samuti saada sellega seotud intressi olukorras, kus esiteks – ilma, et talle saaks ette heita pettust, kuritarvitust või hooletust – ei saa ta riigisisiseses õiguses ette nähtud aegumise tõttu enam nõuda tagastamist tarnijatelt ja teiseks on olemas formaalne võimalus, et hiljem nõuavad nimetatud tarnijad pärast algselt kaubatarnete saajale saadetud arvete korrigeerimist enamakstud summa tagastamist maksuhaldurilt.

19 Kõigepealt tuleb märkida, et mahaarvamisoigus on käibemaksusüsteemi lahutamatu osa ja seda ei saa üldjuhul kitsendada. Mahaarvamiskorra eesmärk on vabastada maksukohustuslane täielikult oma kogu majandustegevuse raames tasumisele kuuluva või tasutud käibemaksu koormast. Ühine käibemaksusüsteem kindlustab selle tagajärjel kogu majandustegevuse täielikult neutraalse maksustamise, sõltumata selle eesmärkidest või tulemitest, tingimusel, et nimetatud tegevused ise on üldjuhul käibemaksuga maksustatavad (6. veebruari 2014. aasta kohtuotsus Fatorie, C-424/12, EU:C:2014:50, punktid 30 ja 31 ning seal viidatud kohtupraktika).

20 Käibemaksu neutraalsuse põhimõte on seega ühise käibemaksusüsteemi aluspõhimõte. Alusetult tasutud käibemaksu tagastamise nõude aluseks on enamakstud summade tagasisaamise õigus, mille eesmärk on väljakujunenud kohtupraktika kohaselt leevendada tagajärgi, mis tulenevad maksu vastuolust liidu õigusega, tasandades majandusliku koormuse, mille see alusetult tekitas ettevõtjale, kellel see lõpuks tegelikult tekkis (vt selle kohta 2. juuli 2020. aasta kohtuotsus Terracult, C-835/18, EU:C:2020:520, punktid 24 ja 25 ning seal viidatud kohtupraktika).

21 Selles osas on Euroopa Kohus juba leidnud, et liidu õigusnormide puudumisel maksude tagastamise taotluste valdkonnas on iga liikmesriigi õiguskorra ülesanne ette näha, millistel tingimustel võib neid taotlusi esitada, kusjuures need tingimused peavad järgima võrdväarsuse ja tõhususe põhimõtet, see tähendab, et need ei tohi olla ebasoodsamad võrreldes riigisisese õiguse sätetel põhinevaid sarnaseid kaebusi käsitlevate tingimustega ega olla seatud viisil, mis muudaks praktiliselt võimatuks liidu õiguskorraga antud õiguste kasutamise (15. märtsi 2007. aasta kohtuotsus Reemtsma Cigarettenfabriken, C-35/05, EU:C:2007:167, punkt 37, ja 26. aprilli 2017. aasta kohtuotsus Farkas, C-564/15, EU:C:2017:302, punkt 50).

22 Võttes arvesse, et üldjuhul on liikmesriikide ülesanne määrata kindlaks, millistel tingimustel võib alusetult arvele märgitud käibemaksu korrigeerida, on Euroopa Kohus nõustunud, et selline süsteem, kus esiteks võib kauba müüja, kes tasus ekslikult maksuhaldurile käibemaksu, taotleda selle tagastamist, ja teiseks võib kauba soetaja esitada müüja vastu tsiviilhagi alusetult tasutud summade tagasisaamiseks, on kooskõlas neutraalsuse ja tõhususe põhimõttega. Selline süsteem võimaldab teenuste saajal, kes tasus ekslikult arvele märgitud maksu, saada alusetult tasutud summad tagasi (vt selle kohta 15. märtsi 2007. aasta kohtuotsus Reemtsma Cigarettenfabriken,

C?35/05, EU:C:2007:167, punktid 38 ja 39, ning 26. aprilli 2017. aasta kohtuotsus Farkas, C?564/15, EU:C:2017:302, punkt 51).

23 Kui aga käibemaksu tagastamine osutub võimatuks või ülemäära keeruliseks, muuhulgas müüja maksejõuetuse korral, võib tõhususe põhimõtte nõuda, et asjaomase kauba soetajal peab olema võimalik esitada tagastamistaotlus vahetult maksuametile. Tõhususe põhimõtte järgimiseks tuleb liikmesriikidel ette näha meetmed ja vajalik menetluskord, võimaldamaks soetajal tagasi saada alusetult arvele märgitud maksu (vt selle kohta 15. märtsi 2007. aasta kohtuotsus Reemtsma Cigarettenfabriken, C?35/05, EU:C:2007:167, punkt 41, ja 26. aprilli 2017. aasta kohtuotsus Farkas, C?564/15, EU:C:2017:302, punkt 53).

24 Lisaks tuleb juhul, kui objektiivsete asjaolude põhjal on tõendatud, et alusetult arvele märgitud ja tasutud käibemaksu tagastamise õigusele on tuginetud pettuse või kuritarvituse kavatsusega, keelduda selle õiguse andmisest (2. juuli 2020. aasta kohtuotsus Terracult, C?835/18, EU:C:2020:520, punkt 38, ja 13. oktoobri 2022. aasta kohtuotsus HUMDA, C?397/21, EU:C:2022:790, punkt 28 ning seal viidatud kohtupraktika). Seevastu, arvestades käibemaksu neutraalsuse põhimõtte positsiooni ühises käibemaksusüsteemis, on selline sanktsioon, mis seisneb absoluutses keeldumises tagastada arvel valesti märgitud ja alusetult tasutud käibemaksu, ebaproportsionaalne, kui ei ole tuvastatud pettust ega kahju riigieelarvele, ning seda ka juhul, kui tegemist on maksukohustuslase hooletusega (vt selle kohta 12. juuli 2012. aasta kohtuotsus EMS-Bulgaria Transport, C?284/11, EU:C:2012:458, punkt 70, ja 2. juuli 2020. aasta kohtuotsus Terracult, C?835/18, EU:C:2020:520, punkt 37).

25 Käesoleva kohtuotsuse punktides 19–24 viidatud kohtupraktikat arvestades ei ole liikmesriigi õigusnormid või praktika, mille alusel keeldutakse kauba soetajale alusetult arvele märgitud ja tema poolt oma tarnijatele enammakstud sisendkäibemaksu tagastamisest, vastuolus mitte ainult käibemaksu neutraalsuse ja tõhususe põhimõttega, vaid on ka ebaproportsionaalsed, kui tal ei ole võimalik nõuda neilt tarnijalt tagastust ainuüksi aegumise tõttu, millele viimased tema puhul tuginevad, ning kui talle ei saa ette heita pettust, kuritarvitust või hooletust.

26 Kui soetajal on võimatu või ülemäära raske nõuda tarnijalt alusetult arvele märgitud ja tasutud käibemaksu tagastamist, on tal juhul, kui ta ei ole toime pannud pettust, kuritarvitust või hooletust, õigus esitada tagastustaotlus vahetult maksuhaldurile.

27 Seda hinnangut ei sea kahtluse alla 13. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus Zipvit (C?156/20, EU:C:2022:2), tarnijate maksejõuetuse puudumine ega ka topelt tagastamise oht, millele viitab eelotsusetaotluse esitanud kohus.

28 Esiteks, mis puudutab viimati nimetatud kohtuotsust, siis tuleb märkida, et erinevalt põhikohtuasja aluseks olevast olukorrast puudutas selle kohtuotsuse aluseks olnud kohtuasja kaebaja vaie teenuseid, mis olid vääralt käibemaksust vabastatud. Ent ühelt poolt ei üritanud selles kohtuasjas tarnija kliendilt ekslikult märkimata jäetud käibemaksu tagasi saada ja teiselt poolt ei teinud maksuhaldur tarnija suhtes korrigeeritud maksuotsust. Neil asjaoludel on Euroopa Kohus otsustanud, et maksukohustuslane ei saa nõuda sellise käibemaksu mahaarvamist, mida ei olnud talle esitatud arvele märgitud ja mida ta ei saanud seega edasi kanda lõpptarbijale (13. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus Zipvit, C?156/20, EU:C:2022:2, punkt 31).

29 Teiseks, küsimuse kohta, kas tarnijate maksejõuetuse puudumine võib käesoleva kohtuotsuse punktis 23 viidatud kohtupraktikat arvestades mõjutada õigust käibemaksu tagastamisele, siis on selge, et määrsõna „muuhulgas“ süsteemne kasutamine selles kohtupraktikas näitab, et tarnijate maksejõuetus on vaid üks asjaoludest, mille korral võib alusetult arvele märgitud ja tasutud käibemaksu tagastamine osutada võimatuks või ülemäära keeruliseks (15. märtsi 2007. aasta kohtuotsus Reemtsma Cigarettenfabriken, C?35/05, EU:C:2007:167, punkt

41; 26. aprilli 2017. aasta otsus kohtuasjas Farkas, C-564/15, EU:C:2017:302, punkt 53; 11. aprilli 2019. aasta kohtuotsus PORR Építési Kft., C-691/17, EU:C:2019:327, punktid 42 ja 48, ning 13. oktoobri 2022. aasta kohtuotsus HUMDA, C-397/21, EU:C:2022:790, punkt 22).

30 Kolmandaks, mis puudutab maksu topelt tagastamise ohtu, mis tuleneb asjaolust, et tarnijad võivad korrigeerida algselt soetajale saadetud arveid kuupäeval, mis on hilisem kui maksuhalduri poolt soetajale tehtud tagastuse kuupäev, ja nõuda seejärel enammakstud maksu tagastamist maksuhaldurilt, siis tuleb märkida, et selline oht on põhikohtuasjas kõne all olevatel asjaoludel üldjuhul välistatud.

31 Nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 24, tuleb alusetult arvele märgitud ja tasutud käibemaksu tagastamisest keelduda, kui on tõendatud, et seda õigust kasutatakse pettuse või kuritarvituse eesmärgil.

32 Selle kohta on Euroopa Kohus otsustanud, et käibemaksu valdkonnas peab kuritarvituse tuvastamiseks olema täidetud kaks tingimust. Esimesena, vaatamata käibemaksudirektiivi ja selle üle võtnud riigisiseste õigusnormide asjaomaste sätetega ette nähtud tingimuste formaalsele kohaldamisele, peab kõnealuste tehingute tulemuseks olema maksusoodustuse saamine, mille andmine oleks vastuolus nende sätetega taotletava eesmärgiga. Teisena peab objektiivsetest asjaoludest ilmnema, et kõnealuste tehingute põhieesmärk piirdub selle maksusoodustuse saamisega (21. veebruari 2006. aasta kohtuotsus Halifax jt, C-255/02, EU:C:2006:121, punktid 74 ja 75, ning 15. septembri 2022. aasta kohtuotsus HA.EN., C-227/21, EU:C:2022:687, punkt 35).

33 Käesoleval juhul ilmneb – kui eelotsusetaotluse esitanud kohtu kontrollimise tulemusel ei selgu vastupidist –, et esiteks tasus soetaja tarnijatele arvetel märgitud käibemaksusumma ja teiseks on tarnijad need käibemaksusummad maksuhaldurile üle kandnud. Seega, kui tarnijad korrigeeriksid neid arveid ja esitaksid enammakse tagastamise nõuded maksuhaldurile pärast seda, kui viimane on soetajale arvele märgitud kauba eest tasutud enammakse tagastanud, samas kui need tarnijad on algselt tuginenud selle soetaja vastu aegumisele ja näidanud seega selgelt, et neil ei olnud huvi puudust kõrvaldada, ei saa nende nõuetel olla muud eesmärki kui neutraalse maksustamise põhimõttega vastuolus oleva maksusoodustuse saamine. Niisugune praktika kujutab endast seega kuritarvitust eespool viidatud kohtupraktika tähenduses ega saa kaasa tuua tarnijate kasuks tagastamist, välistades ühtlasi maksu topelt tagastamise ohu.

34 Lõpuks, mis puudutab intressi, siis on Euroopa Kohus korduvalt leidnud, et kui liikmesriik on makse sisse nõudnud liidu õigust rikkudes, on õigussubjektidel õigus tagasi nõuda nii alusetult sissenõutud maks kui ka summad, mis on sellele riigile makstud või tema poolt kinni peetud otseses seoses nimetatud maksuga, ning see hõlmab ka kahju, mis on tekkinud seoses võimatusega kasutada raha maksu enneaegse sissenõudmise tõttu (vt selle kohta 12. detsembri 2006. aasta kohtuotsus Test Claimants in the FII Group Litigation, C-446/04, EU:C:2006:774, punkt 205, ja 13. oktoobri 2022. aasta kohtuotsus HUMDA, C-397/21, EU:C:2022:790, punkt 32).

35 Käesoleval juhul võib üksnes eelotsusetaotluse esitanud kohtu 2. juuli 2019. aasta kohtuotsuse täitmine, millega vähendati sisendkäibemaksu mahaarvamist 19%-lt 7%-le, tuua põhikohtuasja kaebajale kaasa majandusliku koormuse, mis vastab hariliku käibemaksumäära ja vähendatud määra vahele.

36 Seega juhul, kui põhikohtuasja kaebaja on maksuhaldurile tegelikult juba tasunud summa, mis vastab algselt mahaarvatud vähendatud summale, kannab ta rahalist kahju, kuna ta ei saa seda summat kasutada. Sellest järeldub, et kui maksuhaldur ei tagasta alusetult sisse nõutud käibemaksu mõistliku aja jooksul, tuleb see kahju, mis käesoleva kohtuotsuse punkti 25 kohaselt tuleneb liidu õiguse rikkumisest liikmesriigi poolt, hüvitada intressi maksmisega.

37 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et käibemaksudirektiivi, käibemaksu neutraalsuse ja tõhususe põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et nende kohaselt peab kaubatarne saajal olema õigus esitada vahetult maksuhaldurile nõue saada tagasi alusetult arvele märgitud käibemaks, mille ta on oma tarnijatele tasunud ning mille viimased on üle kandnud riigikassasse, samuti saada sellega seotud intressi olukorras, kus esiteks – ilma et talle saaks ette heita pettust, kuritarvitust või hooletust – ei saa ta riigisisises õiguses ette nähtud aegumise tõttu enam nõuda tagastamist tarnijatelt ja teiseks on olemas formaalne võimalus, et hiljem nõuavad nimetatud tarnijad pärast algselt kaubatarnete saajale saadetud arvete korrigeerimist enammakstud summa tagastamist maksuhaldurilt. Kui maksuhaldur ei tagasta alusetult sisse nõutud käibemaksu mõistliku aja jooksul, tuleb kahju, mis on tekkinud seetõttu, et alusetult sissenõutud käibemaksusummat ei olnud võimalik kasutada, hüvitada intressi tasumisega.

Kohtukulud

38 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kaheksas koda) otsustab:

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (muudetud nõukogu 13. juuli 2010. aasta direktiiviga 2010/45/EL) ning käibemaksu neutraalsuse ja tõhususe põhimõtet

tuleb tõlgendada nii, et

nende kohaselt peab kaubatarne saajal olema õigus esitada vahetult maksuhaldurile nõue saada tagasi alusetult arvele märgitud käibemaks, mille ta on oma tarnijatele tasunud ning mille viimased on üle kandnud riigikassasse, samuti saada sellega seotud intressi olukorras, kus esiteks – ilma et talle saaks ette heita pettust, kuritarvitust või hooletust – ei saa ta riigisisises õiguses ette nähtud aegumise tõttu enam nõuda tagastamist tarnijatelt ja teiseks on olemas formaalne võimalus, et hiljem nõuavad nimetatud tarnijad pärast algselt kaubatarnete saajale saadetud arvete korrigeerimist enammakstud summa tagastamist maksuhaldurilt. Kui maksuhaldur ei tagasta alusetult sisse nõutud käibemaksu mõistliku aja jooksul, tuleb kahju, mis on tekkinud seetõttu, et alusetult sissenõutud käibemaksusummat ei olnud võimalik kasutada, hüvitada intressi tasumisega.

Allkirjad

* Kohtumenetluse keel: saksa.